

Mál nr. 204/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu úr slysátryggingu – frágangur málskots.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 10.6.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 29.6.2009.

Málsatvik.

Þann 4.3.2009 kvaðst M hafa hrasað í lausum stiga er bíldekk féll ofan á hann af efra lofti á vinnustað hans. Í bréfi til X, dags. 26.4.2009, lýsir M atvikum nánar þannig að hann hafi verið að setja sex fólksbíladekk upp á háaloft á verkstæðinu. Til þess hafi hann reist stiga upp í lúgugat á loftinu og borið hvert dekk fyrir sig upp um lúgugatið. Er hann hafði sett fjögur dekk upp á loftið og verið leið upp stigann með það fimmta, sem hann hélt á í hægri hendi, hafi eitt dekkið dottið niður um gatið og lent á vinstri öxl. Við það hafi hann misst takið á stiganum og fallið um 1 m niður á gölf, lent á löppunum en fallið svo á bakið.

Álit.

Af gögnum málsins virðist mega ráða að M hafi krafist bóta úr slysátryggingu hjá X, en félagið hafnað bótaskyldu og það sé tilefni þess að M hefur skotið málinu til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum. Málskot til nefndarinnar er á hinn bóginn óundirritað og þar er engin grein gerð fyrir því hvert kvörtunarefnið sé né rökstuðningur fyrir kvörtuninni. Samkvæmt 1. mgr. 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, skal málskotsaðili, þegar hann leggur mál fyrir nefndina, gefa samþykki sitt fyrir því að nefndin fái í hendur öll gögn frá vátryggingafélagi sem varða mál hans. Með því að málskotið er óundirritað liggur ekki fyrir heimild sem hér um ræðir. Af því leiðir að X er ókleift að leggja fyrir nefndina þau gögn sem það telur nauðsynlegt. Að framangreindu virtu er málskotinu svo áfátt að málið er ekki tækt til úrskurðar. Með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktanna, sbr. og e. liðar 4. gr. þeirra, er málinu vísað frá úrskurðarnefnd.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá úrskurðarnefnd.

Reykjavík, 14. júlí 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.